

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony A. C. zamieszkuje w Ś. przy ul. (...). W dniu 24 maja 2015 roku wracał z W. do domu samochodem marki R. (...) nr rej. (...). Będąc w Ś. oskarżony zaparkował samochód w pobliżu miejsca zamieszkania na parking przy ul. (...). W samochodzie oskarżony wypił butelkę wina o pojemności 0,7 litra. Po kilkunastu minutach oskarżony uruchomił silnik pojazdu i ruszył nim z zaparkowanego miejsca, cofając na plac parkingowy.

W tym dniu służbę patrolową pełnili funkcjonariusze z Komendy Powiatowej Policji w Ś. R. W. i Ł. B., którzy otrzymali zgłoszenie dotyczące spożywania przez mężczyznę alkoholu w zaparkowanym nad zalewem samochodzie. Funkcjonariusze policji udali się na miejsce zdarzenia, jadąc ulicą (...) od strony W.. Przejeżdżając przez parking funkcjonariusze policji zauważyli siedzącego w samochodzie marki R. (...) oskarżonego, po czym zatrzymali się w pobliżu, celem obserwacji oskarżonego. Po około 10 – 15 minutach policjanci zauważyli jak oskarżony wyjeżdżał tyłem z miejsca parkingowego, po czym podjechali do oskarżonego, który zatrzymany został do kontroli drogowej.

Po przewiezieniu do Komendy Powiatowej Policji w Ś. oskarżony został poddany badaniu urządzeniem kontrolno - pomiarowym do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu typu alkometr A 2.0 z wynikiem: o godz. 17.39 – 0,92 mg/l, o godz. 17.59 – 0,88 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Oskarżonemu w dniu 24 maja 2015 roku zatrzymano prawo jazdy, a samochód którym się poruszał został zabezpieczony przez jego żonę E. C..

Dowód:

- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 2;
- internetowy wydruk mapy terenu przy ul. (...) w Ś. – k. 51;
- zeznania świadka R. W. – k. 61v;
- zeznania świadka Ł. B. – k. 62 - 62v;
- zeznania świadka E. C.;
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. C. – k. 52v-53v,63.

Oskarżony ma 66 lat, obecnie nie pracuje, do dnia 27 października 2015 roku pobierał zasiłek dla bezrobotnych w kwocie 670 zł miesięcznie. Oskarżony jest żonaty, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód:

- dane osobo – poznawcze – k - 9
- karta karna – k- 13,64.

Oskarżony A. C. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Na rozprawie w dniu 2 grudnia 2015 roku wyjaśniał, że wypił wino ponieważ chciał odreagować, przy czym nie zamierzał jechać samochodem. W pewnym momencie chciał włączyć klimatyzację, w związku z czym musiał uruchomić silnik samochodu. Pojazd był na biegu, dlatego ruszył i przejechał najwyżej 2 – 2,5 metra. Gdy usłyszał sygnał radiowozu natychmiast zahamował.

Dalej wyjaśniał, że podsunęto mu do podpisu protokół. Nie przeczytał jego treści, gdyż nie miał przy sobie okularów, a na jego prośbę o wydanie kopii protokołu przesłuchania, policjant odmówił. Twierdził też, że protokół nie odzwierciedla jego wyjaśnień.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. C. – k. 52v-53v,63.

Wyrokiem nakazowym z dnia 24 sierpnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Świdnicy uznał oskarżonego A. C. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 178 a § 1 kk i wymierzył mu 11 miesięcy ograniczenia wolności, nakładając obowiązek wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Ponadto orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 3 lat oraz świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł. Od wyroku tego zarówno oskarżyciel publiczny jak i oskarżony złożyli sprzeciw.

Sąd zważył:

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawstwo i wina oskarżonego A. C. w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości.

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd poczynił przede wszystkim na podstawie spójnych i konsekwentnych zeznań świadków: funkcjonariuszy Policji – R. W. i Ł. B., a także na zeznaniach E. C. oraz częściowo na wyjaśnieniach oskarżonego, choć w niewielkim ich zakresie, a nadto na dowodach z dokumentów, a w szczególności protokole badania alkometrem i internetowym wydruku mapy terenu przy ul. (...) w Ś.

Przechodząc do właściwych rozważań dotyczących przedmiotu ustaleń w związku z treścią zarzutu stawianego oskarżonemu w niniejszym postępowaniu wskazać należy, iż zebrany w tym zakresie materiał dowodowy jest kompletny i pozwala na poczynienie ustaleń nie budzących żadnych wątpliwości co do sprawstwa i winy oskarżonego.

Wskazać należy, iż podstawą ustaleń faktycznych w sprawie były przede wszystkim zeznania złożone przez funkcjonariuszy Policji R. W. i Ł. B., które układają się w logiczną i spójną całość, a każdy z funkcjonariuszy opisał okoliczności zdarzenia, których był bezpośrednim obserwatorem. Sąd uznał zeznania złożone przez w/w świadków za wiarygodne, nie znajdując jakichkolwiek podstaw do poważenia takiej ich oceny. Są to osoby obce dla oskarżonego, niezainteresowane bezpośrednio i osobiście rozstrzygnięciem sprawy, złożone przez nich zeznania nie są nacechowane niechęcią czy uprzedzeniem wobec oskarżonego, a ich analiza nie pozwala na przyjęcie, by ich treść była wcześniej uzgodniona czy wyuczona.

Wskazani świadkowie opisali szczegółowo okoliczności zatrzymania oskarżonego do kontroli drogowej w dniu 24 maja 2015 roku, jak również to jak zachowywał się wówczas oskarżony. Z zeznań tych świadków bezsprzecznie wynika, że oskarżony spożywał w samochodzie alkohol w postaci butelki wina o pojemności 0,7 litra i z uwagi na stan nietrzeźwości ciężko mu było wysiąść z samochodu. Wprawdzie świadkowie ci nie potrafili precyzyjnie wskazać odległości, jaką przejechał oskarżony, to z ich relacji niewątpliwie wynika, że oskarżony ruszył z miejsca parkingowego, jadąc następnie środkiem placu parkingowego. Wskazani świadkowie opisali ponadto podejmowane czynności z udziałem oskarżonego, w tym okoliczności przeprowadzonego badania trzeźwości oskarżonego.

Osoby te opisując zdarzenia, których byli bezpośrednimi obserwatorami i w których uczestniczyli, czynili to w sposób wiarygodny, gdyż brak w ich postawie przejawów niechęci wobec oskarżonego lub dążenia do nadmiernego obciążania A. C. treścią złożonych zeznań. W ocenie Sądu przedstawiona przez w/w świadków relacja z wydarzeń nie pozostawia wątpliwości co do jej zgodności z zebrany w sprawie materiałem dowodowym i ustalonym stanem faktycznym.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania złożone przez świadka E. C., która potwierdziła, że w samochodzie, którym tego dnia poruszał się oskarżony znalazła pustą butelkę po winie o pojemności 0,7 litra oraz opisała w jakim miejscu stał samochód R. (...), gdy przyszła na parking.

Oskarżony w zasadzie nie zaprzeczył, że w dniu zdarzenia wypił butelkę wina w samochodzie i w tym zakresie jego twierdzenia zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności, gdyż są zgodne z materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Oskarżony zaprzeczył natomiast, aby po spożyciu alkoholu wyjechał samochodem z miejsca parkingowego twierdząc, że nie zamierzał jechać samochodem, bo nie miał takiej potrzeby. Twierdził, że z uwagi na wysoką temperaturę w samochodzie chciał włączyć klimatyzację, w związku z czym musiał uruchomić silnik samochodu, który pozostawił na biegu, wskutek czego samochód ruszył i przejechał najwyżej 2,5 metra, a gdy usłyszał sygnał radiowoju od razu zahamował. Powyższe wyjaśnienia oskarżonego nie wytrzymują konfrontacji z uznanymi za wiarygodne zeznaniami funkcjonariuszy policji, którzy jednoznacznie i stanowczo wskazali, że obserwowali oskarżonego z pewnej odległości, a następnie podjechali do niego celem zatrzymania do kontroli drogowej w chwili, gdy oskarżony wyjeżdżał z placu parkingowego. Nie jest zatem możliwe i nie potwierdza tego zebrany w sprawie materiał dowodowy, by w tym czasie tj. od momentu ruszenia samochodu marki R. (...) do czasu jego zatrzymania, oskarżony przejechał tylko 2,5 metra, skoro jego samochód został zatrzymany na placu parkingowym poza miejscem parkowania, przy wyjeździe z placu. Gdyby faktycznie przyjąć wersję oskarżonego o rzekomym samoczynnym ruszeniu pojazdu na skutek uruchomienia silnika w celu włączenia klimatyzacji, to oskarżony od razu mógł powrócić na miejsce parkowania, a takiego manewru przecież nie podjął. Ponadto oskarżony jest doświadczonym kierowcą i już wcześniej korzystał z samochodu żony, a zatem mało prawdopodobna jest jego wersja o przypadkowym samoczynnym ruszeniu pojazdu i zdaniem Sądu stanowi ona przyjętą przez oskarżonego linię obrony, całkowicie sprzeczną z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a w szczególności z zeznaniami funkcjonariuszy policji R. W. i Ł. B..

W tym miejscu wskazać należy, że oskarżony w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednakże Sąd nie wziął pod uwagę tych wyjaśnień, gdyż protokół przesłuchania A. C. w charakterze podejrzanego z postępowania przygotowawczego dotknięty jest istotnymi wadami formalnymi, jakimi niewątpliwie są: brak podpisu funkcjonariusza przeprowadzającego czynność przesłuchania oraz brak wzmianki o tym, czy oskarżony osobiście przeczytał protokół, czy treść jego wyjaśnień została mu odczytana. Wad tych z całą pewnością nie można uznać za usterki o charakterze technicznym, które nie wpływają na dopuszczalność dowodowego wykorzystania takiego protokołu, tym bardziej, że oskarżony kwestionuje jego treść. Ponadto przesłuchany w sprawie świadek R. B. przyznał, że nie podpisał przez niego protokołu przesłuchania podejrzanego było przeoczeniem z jego strony, zaś z relacji świadka R. G. wynika, że nie był obecny podczas przesłuchania A. C., a protokół podpisał w zastępstwie za przesłuchującego w sytuacji stwierdzenia braku podpisu podczas przeglądania akt. Twierdzeniom tych świadków nie sposób odmówić wiarygodności, bowiem są one spójne, logiczne i odzwierciedlają rzeczywisty przebieg wydarzeń.

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, iż oskarżony A. C. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego wskazanego w art. 178a§1 kk, a jego wina została udowodniona. Oskarżony swoim działaniem w pełni wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu przestępstwa.

A. C. w dniu 24 maja 2015 roku w Ś. województwie (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym kolejno – 0,92 mg/l i 0,88 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował w ruchu lądowym samochód marki R. (...) o nr rej. (...).

Przestępstwa z art. 178 a § 1 kk dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jest przestępstwem powszechnym, co oznacza, że może być popełnione przez każdy podmiot zdalny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. W szczególności odpowiedzialność przewidziana w art. 178 a § 1 kk nie jest warunkowana posiadaniem uprawnień do prowadzenia pojazdów. Przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 178 a § 1 kk jest bezpieczeństwo

w komunikacji, a ściślej bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego pojazdów mechanicznych, a tym samym bezpieczeństwo osób uczestniczących w tym ruchu oraz mienia, ściśle związane ze stanem psychofizycznym osób prowadzących /kierujących/ pojazdy mechaniczne. Zachowanie karalne sprawcy występku z art. 178 a § 1 kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Pojęcia: „prowadzenie”, „pojazd mechaniczny”, „ruch lądowy” nie są definiowane w Kodeksie karnym. Wykładnia tych pojęć wymaga sięgnięcia do przepisów ustawy z 20 czerwca 1997 roku „Prawo o ruchu drogowym” / Dz. U. z 1997 roku Nr 98, poz. 602 z późn. zm. /, regulującej synonimy tych pojęć, treściowo i znaczeniowo zbliżone do sformułowań zawartych w art. 178 a § 1 Kk. Prowadzenie pojazdu oznacza nic innego, jak kierowanie nim, czyli zespół ruchów mający ścisły wpływ na poruszanie się pojazdu. Z kolei pojazd mechaniczny to wyposażony w silnik środek transportu przeznaczony do poruszania się po drogach albo do tego przystosowany. Ruch lądowy to ruch, który rozpoczyna się, przebiega lub kończy w miejscu otwartym dla ruchu publicznego. Nie ogranicza się on w szczególności do ruchu po drogach publicznych, lecz dotyczy wszelkich ogólnodostępnych i przeznaczonych do ruchu dróg, placów, stref, parkingów i ich części. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 grudnia 1995 roku publ. w OSNKW 1996, z.3-4, poz. 19 ruch lądowy ma miejsce wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów przeznaczonych lub przystosowanych do poruszania się po drogach i w związku z czym istnieje możliwość zagrożenia bezpieczeństwa dla tego ruchu, a zatem także poza drogami publicznymi. Stan nietrzeźwości definiuje wprost art. 115 § 16 Kodeksu karnego. Zgodnie z nim stan nietrzeźwości ma miejsce wtedy gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Jak to zostało wyżej opisane przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 178 a § 1 kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, a ściślej bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego pojazdów mechanicznych, a tym samym bezpieczeństwo osób uczestniczących w tym ruchu oraz mienia. Zachowanie oskarżonego niewątpliwie istotnie godziło w dobra prawne będące przedmiotem ochrony art. 178 a § 1 Kk. Biorąc pod uwagę takie okoliczności jak: zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu prowadząca do stężeń znacznie przekraczających 0,25 mg/dm³, miejsce przestępstwa na placu parkingowym co stanowiło potencjalne niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia pieszych, którzy w tym czasie byli tam obecni. Nie może budzić najmniejszych wątpliwości, że to oskarżony prowadził pojazd w chwili wyjechania nim z miejsca parkingowego, albowiem swoim zachowaniem wprowadził w ruch koła pojazdu. Bezspornym pozostawał także fakt, iż kierowany przez niego samochód osobowy był pojazdem mechanicznym przeznaczonym do poruszania się po drogach w rozumieniu ustawy. Oskarżony poruszał się też w ruchu lądowym, albowiem przestępstwo miało miejsce w miejscu otwartym dla ruchu publicznego tj. na parkingu /drodze wewnętrznej/ przy ul. (...) w Ś..

W chwili kierowania pojazdem, oskarżony pozostawał w stanie nietrzeźwości w rozumieniu art. 115 § 16 kk., albowiem, jak wynikało z protokołu badania trzeźwości, zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu prowadziła do stężenia znacznie przekraczającego wartość 0,25 mg/l, tj. 0,92 mg/l, i 0,88 mg/l co stanowiło prawie 1,8 ‰ alkoholu.

W okolicznościach sprawy nie mogło budzić wątpliwości, że oskarżony działał umyślnie, co wprost wynikało z jego wyjaśnień, gdzie oskarżony miał świadomość pozostawania w stanie nietrzeźwości wskutek uprzedniego spożycia alkoholu.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd wymierzył mu na podstawie przepisu art. 178a § 1 kk karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonywania w trakcie odbywania kary ograniczenia wolności nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

Do okoliczności obciążających mających wpływ na rodzaj i wymiar kary, oraz długość okres zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył przede wszystkim: wysoką zawartość alkoholu w organizmie powodującą znaczne ograniczenie funkcji psychomotorycznych, jak również miejsce popełnienia przestępstwa.

Rozważając nad wymiarem kary Sąd miał na uwadze wskazania zawarte w art. 53 kk. W niniejszej sprawie oskarżony nie przedstawił żadnych okoliczności mogących być potraktowanymi na jego korzyść. Prowadził pojazd mechaniczny znajdując się w stanie nietrzeźwości i z materiału dowodowego zebranego w sprawie nie wynika, by było to spowodowane jakimiś niezwykłymi czy też niespodziewanymi, szczególnymi okolicznościami.

Na niekorzyść oskarżonego Sąd potraktował znaczny stopień społecznej szkodliwości jego zachowania i stworzone przez niego zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego oraz powszechność przestępstw z art. 178a§1 kk, których liczba na przestrzeni ostatnich lat ciągle nie ulega zmniejszeniu. Jest przy tym oczywiste, że na znaczny stopień społecznej szkodliwości wpływ miał zamiar oskarżonego, który w przypadku udanej próby wyjechania z parkingu, sam kontynuowałby jazdę w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości (1,14 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) miał znacznie ograniczoną możliwość prawidłowej reakcji na ewentualne zdarzenia na drodze. Sąd miał też na względzie cele wychowawcze – w zakresie kształtowania właściwej postawy i krytycznego stosunku do własnego czynu oraz zapobiegawcze – w zakresie skutecznego odstraszenia przed powrotem na drogę przestępstwa, które kara ma osiągnąć wobec oskarżonego, ale także cele prewencji ogólnej zwłaszcza w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw.

Orzeczonej karze uwzględnia również potrzebę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a więc wymogi prewencji generalnej, wzmacniając przekonanie, że żadne przestępstwo, a zwłaszcza skierowane przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, a tym samym przeciwko bezpieczeństwu osób uczestniczących w ruchu pojazdów mechanicznych oraz mienia nie uchodzi bezkarnie i nie popłaca, a wręcz przeciwnie - spotyka się ze sprawiedliwą karą. W ocenie Sądu łagodne traktowanie sprawców przestępstw atakujących tę istotną społecznie sferę dóbr pozostających pod ochroną prawną, takich jak bezpieczeństwo w komunikacji, życie, zdrowie czy mienie stwarzać może w społeczeństwie odczucie ich bezkarności i osłabiać tym samym zaufanie do organów państwa odpowiedzialnych za bezpieczeństwo obywateli i przestrzeganie prawa.

Jako okoliczność przemawiającą na korzyść oskarżonego Sąd uznał jego dotychczasową niekaralność, choć w zasadzie jest to postawa jak najbardziej pożądana, nie będąca niczym niezwykłym i powinna cechować każdego.

Orzekając wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w oparciu o art. 42§2 kk Sąd miał na uwadze z jednej strony stopień nietrzeźwości oraz prezentowaną postawę oskarżonego i stopień zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu spowodowany działaniem oskarżonego. Niewątpliwie oskarżony kierując w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym świadomie naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wykazując się lekkomyślnością w działaniu oraz brakiem zdolności przewidywania negatywnych skutków swojego zachowania. Stworzył w ten sposób zagrożenie dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu, ponieważ nie był w stanie właściwie ocenić i reagować na sytuacje zaistniałe na drodze. Powszechnie wiadomo, że tego rodzaju zachowania są penalizowane przez kodeks karny. Dlatego też Sąd uznał, że orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres trzech lat będzie wystarczającym dla osiągnięcia celów tego środka karnego zwłaszcza w zakresie oddziaływania na postawę oskarżonego tak, by zmienił swoje nastawienie do obowiązujących reguł bezpieczeństwa w ruchu, wyciągnął pozytywne wnioski ze swojego naganego zachowania i nie wchodził ponownie w konflikty z prawem.

Na podstawie art. 63§4 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy numer (...).

Sąd w oparciu o przepis art. 43a§2 kk orzekł obligatoryjnie od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej - zajmującej się niewątpliwie świadczeniem pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych, przy czym wskazać należy, że kwota ta jest minimalna jaką ustawodawca przewiduje w razie skazania sprawcy za przestępstwo z art. 178a§1 kk.

Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego, Sąd na podstawie art. 624§1 kk zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa, jednocześnie nie obciążając oskarżonego opłatą sądową.